

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 437 af 19. november 1950 blev der, jfr. lovens afsnit I, gennemført en beskatning af engrosomsætningen af en række varer. Det afgiftspligtige vareområde er nærmere beskrevet i lovens § 2 og § 3, og afgiften udgør 20 pct. af den afgiftspligtige værdi — i almindelighed prisen ved salg til detailhandler — for de varegrupper, der omfattes af § 2, medens de fire varegrupper, der omfattes af § 3, beskattes med 15 pct.

Ved nærværende lovforslag foreslås det vareområde, der omfattes af 15 pct.s afgiften, udvidet, således at afgiften også vil omfatte fodtøj, jfr. forslaget § 1, punkt 5. Endvidere foreslås i § 1, punkt 6 og 7, en række varer af glas og porcelæn, fajance o. lign. samt af de såkaldte formstoffer (plastics) inddraget under denne afgift. Det er ikke tanken, at alle varer fremstillet af disse materialer, skal beskattes. Afgiften skal alene omfatte service- og husholdningsgenstande samt genstande af den art, der anvendes som udstyr eller dekoration i boliger, f. eks. vaser, krukker, artikler til skriveborde, rygeborde, toiletborde o. s. v. Derimod skal der ikke svares afgift af de sanitære bygningsartikler, f. eks. vaskekummer, og heller ikke af de artikler af porcelæn eller formstoffer, der anvendes ved elektrisk installation. Der skal heller ikke svares afgift af varer af plastics, der i forbruget erstatter de almindelige tekstilvarer. Det er de hårde plasticvarer, lovforslaget tager sigte på, idet disse varer i stor udstrækning finder samme anvendelse som varer af glas, porcelæn o. lign.

Ifølge forslaget § 2, punkt 4, kan der indrømmes fritagelse for afgiften af fodtøj af de typer, som skønnes almindeligt at blive anvendt i erhvervsarbejde, såfremt det pågældende fodtøj enten udelukkende består af gummi (f. eks. de typer, der uden tvivl er beregnet for fiskere) eller af træ eller er forsynet med sål af træ (almindelige træsko og træskostøvler).

Ved forslaget § 2, punkt 5, er der for glas m. v. foreslået givet toldbestyrelsen bemyn-

digelse til at fritage almindelige flasker og anden typisk salgsemballage for afgift.

Ved forslaget § 3 er det foreslået, at det nævnt på 3 medlemmer, der er nedsat i henhold til § 15 i loven af 19. november 1950, af hensyn til det udvidede område for beskatningen forøges med yderligere 3 medlemmer, således at nævnet kan virke i 2 afdelinger, idet der ved behandlingen af den enkelte sag mindst skal deltage 3 medlemmer, hvoraf 2 dommere.

Ved forslaget § 5 er der foreslået en efterbeskatning af fodtøj, der ved lovens ikrafttræden forefindes i detailhandelen. Efterbeskatningen må af kontrolmæssige hensyn omfatte alt fodtøj — dog ikke brugt fodtøj — der findes i behold i detailhandelen, uanset for hvis regning varerne henligger, således at der ikke tages hensyn til, om varerne angives at være solgt før lovens ikrafttræden.

Ved § 7 er det foreslået, at der til brug ved lønreguleringer, der baseres på Det statistiske Departements pristal, skal udregnes et særligt pristal, i hvilket der ses bort fra de afgifter, der er stillet forslag om ved nærværende lovforslag samt forslaget til lov om ændringer i lov om afgift på omsætningen af stærke drikke og i lov om beskatning af øl.

Den foreslåede beskatning af fodtøj og glas, porcelæn m. v. anslås at ville indbringe ca. 45—50 mill. kr. i et år.

Ifølge bestemmelsen i § 6 skal $\frac{1}{3}$ af indtægten af fodtøj tilfalde udligningskassen for læder og skotøj. Formålet med denne bestemmelse er at muliggøre en højere pris end den danske maksimalpris for et antal huder af kreaturer, der slagtes til eksport, således at disse huder kan komme den danske skotøjsforsyning til gode.

Resten af indtægten af afgiften på fodtøj samt indtægten af afgiften på glas, porcelæn m. v. vil efter bestemmelsen i § 41 i lov af 19. november 1950 blive anvendt til afskrivning med halvdelen på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank og halvdelen på statsregnskabet § 26 I K. 2.